

V - ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 15.

(1) Орган надлежан за имовинско-правне послове доноси рјешење о утврђивању права на некретнинама из чл. 2. и 6. овог закона.

(2) Против рјешења из става 1. дозвољена је жалба.

Члан 16.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 01-888/06
4. јула 2006. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Мр **Игор Радојичић**, с.р.

1118

На основу тачке 2. Амандмана XL на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О УЗУРПАЦИЈИ

Проглашавам Закон о узурпацији, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Тридесет седмој сједници, одржаној 4. јула 2006. године - а Вијеће народа 17. јула 2006. године потврдило да усвојеним Законом о узурпацији није угрожен витални национални интерес конститутивних народа у Републици Српској.

Број: 01-020-403/06
18. јула 2006. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Драган Чавић, с.р.

ЗАКОН

О УЗУРПАЦИЈИ

I - ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

По одредбама овог закона расправиће се имовински односи настали узурпацијом земљишта у државној својини.

Члан 2.

(1) Узурпацијом у смислу овог закона сматра се свако самовласно заузимање, односно бесправно држање земљишта у државној својини.

(2) Неће се сматрати узурпацијом и признаће се право својине на пољопривредном земљишту у погледу кога су до 8. јула 1955. године испуњени услови за одржај прописани одредбама закона који регулише својинско-правне односе.

(3) Сва самовласна заузимања земљишта под шумом у државној својини, без обзира кад су настала, расправиће се као узурпација по одредбама овог закона.

II - СТИЦАЊЕ ПРАВА СВОЈИНЕ

Члан 3.

(1) На земљиштима која су узурпирана прије 8. јула 1955. године признаје се право својине уколико одредбама овог закона није другачије одређено.

(2) На земљиштима која су узурпирана послје 8. јула 1955. године не признаје се право својине узурпанту.

(3) Ако се узурпирано земљиште налази у границама подручја на коме је извршено подруштвљење грађевинског земљишта по основу одлуке општине, узурпанту ће се признати право својине, а за земљиште које је подруштвљено по основу закона узурпанту ће се признати привремено право коришћења под условима прописаним Законом о грађевинском земљишту.

Члан 4.

(1) На узурпираном земљишту може се признати право својине само ако је узурпант физичко лице.

(2) Ако је узурпирано земљиште прешло у посјед другог физичког лица прије 8. јула 1955. године на било који начин, узурпантом се сматра то друго физичко лице. Уколико је узурпирано земљиште прешло послје 8. јула 1955. године у посјед другог физичког лица, узурпантом ће се сматрати то друго физичко лице, само ако је прелаз услиједио по неком правном основу.

Члан 5.

(1) Право својине које се признаје на узурпираном земљишту уписује се у корист узурпанта у јавне књиге о евиденцији некретнина.

(2) Ако су узурпанци више физичких лица, или ако се они у смислу члана 4. сматрају узурпантима, право својине уписаће се према извршеној диоби или према споразуму.

(3) Ако диобе, односно споразума није било, право својине уписује се на сва физичка лица која су се затекла на узурпираном земљишту 8. јула 1955. године, уколико стално живе на том земљишту, односно по основу наслеђа на њихове наслеђенике који стално живе на узурпираном земљишту, са одређеним идеалним дијеловима.

(4) Право из става 3. припада и оним члановима уже породице који су рођени послје 8. јула 1955. године, ако стално живе на узурпираном земљишту.

(5) Одредбе ст. 3. и 4. овог члана примјењују се и у случајевима када је узурпанту на име накнаде дато друго земљиште.

Члан 6.

(1) Неће се признати право својине на земљишту које је узурпирано прије 8. јула 1955. године ако је то земљиште:

а) под шумом која је остала у шумском комплексу након успостављања граничне линије између шума и шумског земљишта с једне и пољопривредног земљишта с друге стране,

б) енклава и полуенклава која смета правилном газдовању шумама у шумском комплексу,

в) на сметњи правилном уређењу бујичних и ерозивних подручја,

г) на сметњи комуникацијама,

д) узурпант напустио.

Члан 7.

(1) Земљиштем под шумом сматра се у смислу овог закона оно земљиште на коме постоји висока, средња и ниска шума.

(2) Граничном линијом која се успоставља у смислу члана 16. овог закона не могу се издвојити у пољопривредни комплекс земљишта под шумом из става 1. овог члана, без обзира на површину, ако су везана за шумске комплексе којима управља предузеће за газдовање шумом.

(3) На узурпираном земљишту које буде обухваћено граничном линијом као земљиште под шумом или шумско земљиште (шумски комплекс) не може се признати право својине.

(4) Под мање изолованим земљиштем под шумом сматра се оно узурпирано земљиште које је дио посједа пољопривредног домаћинства, а након успостављања граничне линије између шума и шумског земљишта, с једне, и пољопривредног, с друге стране, остало је у пољопривредном комплексу.

(5) На земљишту из става 4. овог члана признаје се право својине ако је скупштина општине, односно града, усвајајући одлуку о успостављању граничне линије, утврдила да то земљиште сматра мање изолованим земљиштем под шумом.

Члан 8.

(1) Енклаве су земљишта која се налазе унутар шума или шумског земљишта.

(2) Изузетно право својине може се признати на енклавама и полуенклавама званим вртаче у крашким подручјима уколико не сметају спровођењу мјера за унапређење пољопривреде и пошумљавања, уређења бујица и њихових токова и не налазе се у предјелу шума.

(3) Признаће се право својине на енклавама, полуенклавама које представљају веће површине пољопривредног земљишта, које је заузео, обрађује их и на којим је подигао стамбене или господарске објекте већи број пољопривредника.

(4) Под већом површином пољопривредног земљишта сматра се најмање пет хектара, а под већим бројем пољопривредника најмање три домаћинства.

Члан 9.

(1) Земљиштем на сметњи комуникацијама у смислу овог закона, сматра се оно земљиште које спречава или отежава правилан саобраћај на јавним и шумским путевима, саобраћај у самом насељу или приступ појилима или сеоским испашама.

(2) Ако само један дио узурпираног земљишта смета комуникацијама, право својине неће се признати само на том дијелу.

Члан 10.

(1) Пољопривреднику коме се не призна право својине на земљишту из члана 6. став 1. т. а), б), в), и г) овог закона, а његово домаћинство је без земље или је нема довољно, даће се на име накнаде у својину првенствено друго обрадиво земљиште, водећи рачуна о класи земљишта, броју чланова домаћинства и његовом општем економском стању.

(2) Ако се узурпанту не може дати накнада у другом обрадивом земљишту, одредиће му се накнада у новцу.

(3) Накнада у случају из става 2. одредиће се по прометној вриједности земљишта на том подручју.

(4) Независно од одредби ст. 2. и 3, узурпант и будући корисник узурпираног земљишта могу се пред органом управе надлежним за имовинско-правне послове споразумјети о висини и облику накнаде, с тим да накнада не може битно одступати од утврђене прометне вриједности у конкретной катастарској општини.

Члан 11.

(1) Узурпанту коме није признато право својине на узурпираном земљишту из члана 6. овог закона дозволиће се да побере плодове са узурпираног земљишта најдаље до краја оне године у којој се приступа извршењу рјешења којим није признато право својине.

(2) За трајне културе (воћњаке, винограде и сл.) подигнуте на узурпираном земљишту из члана 6. овог закона на коме се не признаје право својине даће се узурпанту накнада у вриједности чистог приноса који би такве културе, с обзиром на старост и плодност дале за онолико времена колико је потребно да се те културе подигну и почну давати плод.

(3) Ако је узурпант подигао, односно стекао стамбене или господарске објекте на земљишту из члана 6. овог закона на коме му није признато право својине, даће му се накнада за пренос тих објеката на друго земљиште. Накнада се даје у новцу, а обухвата трошкове рушења објеката, трошкове преноса материјала на друго земљиште у истом крају, вриједност додатног материјала и трошкове радне снаге потребне за подизање таквих објеката.

(4) Независно од одредби претходних ст., узурпант и будући корисник узурпираног земљишта могу се пред органом управе надлежним за имовинско-правне послове споразумјети о висини и облику накнаде.

(5) Накнада из претходних ст. припада само узурпанту који сам са својим домаћинством непосредно користи објекте, односно трајне засаде на узурпираном земљишту.

Члан 12.

(1) По одредбама овог закона расправиће се и односи из закупа државног земљишта који су настали прије 6. априла 1941. године на основу рјешења тадашњих шумарских и аграрних органа донесених у сврху спровођења унутрашње колонизације или у сврху претварања крша и голети у шумску културу, као и ради подизања стамбених зграда, под условима да таква земљишта и данас држе закупци, односно њихови правни сљедбеници, примјењујући одредбе члана 4. став 2. овог закона.

(2) По одредбама овог закона расправиће се и односи настали из додјеливања у својину државног земљишта прије 6. априла 1941. године, на основу одлуке тадашњих шумарских и аграрних органа. Ако лица, односно њихови правни сљедбеници и сада држе земљиште које им је раније дато у својину правоснажним одлукама бивших шумарских и аграрних органа које нису спроведене у јавним књигама, по њиховом захтјеву или по службеној дужности, донијеће се рјешење о одређивању уписа права својине на том земљишту у јавним књигама у њихову корист, примјењујући одредбе чл. 4. и 5. овог закона.

(3) Уколико се ради о земљишту које је пошумљено или трајно приведено другој култури, а не односи се на земљиште из члана 6. овог закона, узурпанту се неће признати право својине на таквом земљишту, него ће му се у замјену дати одговарајуће земљиште из државне својине и укњижити у земљишне књиге као његова својина или дати накнада у новцу у смислу чл. 10. и 11. овог закона.

(4) Одредба из претходног става примјењиваће се само у односу на узурпанте пољопривреднике који су поднијели захтјев за признавање својине на узурпираном земљишту до ступања на снагу овог закона.

Члан 13.

(1) По одредбама овог закона расправиће се и односи настали узурпацијом извршеном прије 8. јула 1955. године на земљишту у општој употреби.

(2) Ако скупштина општине одлуком утврди да је земљиште изгубило статус непокретности у општој употреби, узурпанту ће се признати право својине уколико су за то испуњени остали услови предвиђени овим законом.

Члан 14.

Накнаде у другом земљишту или у новцу предвиђене овим законом обезбјеђује предузеће које газдује шумом, пољопривредним земљиштем, или друго правно лице које ће постати корисник узурпираног земљишта на којем није признато право својине (у даљем тексту: корисник).

Члан 15.

Републичка управа за геодетске имовинско-правне послове ће Правилником о облику и начину утврђивања накнаде утврдити основе и мјерила на основу којих ће се одредити висина и облик накнаде за непризнато узурпирано земљиште.

III - ОРГАНИ ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ПОСТУПКА

Члан 16.

Поступак за расправљање имовинских односа насталих узурпацијом земљишта у смислу овог закона спроводи и рјешење доноси орган управе надлежан за имовинско-правне послове (у даљем тексту: Орган управе).

Члан 17.

(1) Прије расправљања узурпације на терену ће се извршити успостављање граничне линије између шума и шумског земљишта, с једне стране, и пољопривредног земљишта, с друге стране.

(2) Успостављање граничне линије из става 1. овог члана врши комисија коју образује скупштина општине, односно града. Комисију сачињавају: представник скупштине општине, односно града, представник корисника земљишта, по један стручњак из шумарства, пољопривреде, имовинско-правних послова и катастра и један представник узурпаната са подручја катастарске општине на којој се врши успостављање линије.

(3) Гранична линија из става 1. овог члана неће се успостављати тамо гдје је утврђена граница по Закону о шумама, нити тамо гдје је већ успостављена до ступања на снагу овог закона.

(4) О извршеном успостављању граничне линије саставља се записник и израђује прегледна скица.

(5) Записник о успостављању граничне линије, као и прегледна скица стављају се на уобичајен начин (на огласној табли скупштине општине, односно скупштине града и сл.) на увид заинтересованим лицима, која у року од 30 дана од дана стављања на увид могу дати своје примједбе и приједлоге.

(6) Послије разматрања примједба и приједлога стављених у смислу одредаба претходног става, скупштина општине доноси одлуку о утврђивању успостављене граничне линије између шума и шумског земљишта, с једне стране, и пољопривредног земљишта, с друге стране.

Члан 18.

(1) На подручју на коме до сада нису успостављене граничне линије у смислу члана 17. те линије ће се успоставити у року од једне године од дана ступања на снагу овог закона.

(2) На подручју на коме су до ступања на снагу овог закона успостављене граничне линије узурпације које се налазе у шумском комплексу расправиће се до 2008. године.

(3) На подручју на коме ће се гранична линија успоставити послије ступања на снагу овог закона узурпације у шумском комплексу расправиће се до 2009. године.

Члан 19.

Поступак за расправљање имовинских односа насталих узурпацијом земљишта у државној својини покреће се на захтјев узурпаната, корисника или по службеној дужности органа који води поступак.

Члан 20.

Захтјев за признавање права својине на узурпираном земљишту треба да садржи:

- а) личне и породичне податке о узурпанту,
- б) назив, мјесто и приближну површину узурпираног земљишта, као и приближну површину властитог земљишта и другог земљишта које узурпант ужива,
- в) податке о томе када је земљиште узурпирано и од када га и по ком основу садашњи узурпант држи.

Члан 21.

Надлежни орган управе покреће по службеној дужности поступак за расправљање узурпације земљишта у државној својини у случајевима када ни узурпант ни корисник не ставе захтјев.

Члан 22.

Прије доношења рјешења надлежни орган управе ће прибавити земљишно-књижне и катастарске податке о узурпираном земљишту, као и податке о властитом земљишту узурпаната и економском стању његовог домаћинства, а одржаће на лицу мјеста и усмену расправу, на коју ће позвати странке.

Члан 23.

(1) Споразумом о накнади, закљученим у смислу чл. 10. и 11. овог закона, који се уноси у записник, морају бити одређени облик и висина накнаде и рок у коме је корисник дужан испунити обавезе у погледу накнаде.

(2) Записник у коме је унесен споразум о накнади има снагу извршне исправе.

Члан 24.

(1) Рјешењем којим се узурпанту не признаје право својине на узурпираном земљишту одредиће се рок у коме је узурпант дужан напустити узурпирано земљиште.

(2) У случају када је утврђено да узурпант нема право на накнаду, рок за напуштање узурпираног земљишта не може бити краћи од три ни дужи од девет мјесеци, рачунајући од дана правоснажности рјешења.

(3) Рок за напуштање узурпираног земљишта за које је узурпанту одређена накнада у новцу или другом земљишту не може бити краћи од три мјесеца ни дужи од једне године, рачунајући од дана извршене исплате накнаде, односно од дана када је узурпанту предато у посјед друго земљиште.

(4) Ако се на узурпираном земљишту на коме није признато право својине налазе подигнути објекти за чији пренос је одређена накнада, рок за напуштање земљишта и уклањање објекта не може бити краћи од дванаест ни дужи од осамнаест мјесеци, рачунајући од дана ушлаћене накнаде.

Члан 25.

Рјешењем надлежног органа управе расправиће се питање признавања права својине и у случају када захтјев за признавање права својине на узурпираном земљишту постављају два или више физичких лица.

Члан 26.

(1) Рјешење, поред осталог, садржи:

- а) земљишно-књижне и катастарске податке о узурпираном земљишту;
- б) одлуку о томе да ли се на узурпираном земљишту признаје право својине или право коришћења и са којим дијеловима;
- ц) податке о земљишту које се даје узурпанту на име накнаде, као и рок у коме ће се то земљиште предати у посјед узурпанту,
- д) податке о висини и одлуку о року исплате накнаде у новцу, као и податке о обавезнику новчане накнаде;
- е) одлуку о накнади за трајне културе, као и одлуку о накнади за пренос стамбених и господарских објеката.

(2) У рјешењу којим се не признаје право својине на узурпираном земљишту одредиће се носилац права располагања тим земљиштем.

Члан 27.

(1) Сва рјешења у поступку по овом закону достављају се: узурпанту, кориснику и Правобранилаштву Републике Српске.

(2) Правобранилаштво Републике Српске је странка у поступку расправљања узурпације када је странка у поступку субјекат који заступа по Закону.

Члан 28.

(1) Правоснажно рјешење надлежног органа управе којим се узурпанту признаје право својине или право коришћења на узурпираном земљишту служи као основ за укњижење у јавним књигама.

(2) Орган управе ће свако правоснажно рјешење из претходног става доставити надлежном основном суду и одјељењу за катастар ради спровођења одговарајућих уписа, односно промјена.

(3) Укњижење се спроводи по службеној дужности.

Члан 29.

(1) Правоснажно рјешење органа управе којим се узурпанту не признаје право својине на узурпираном земљишту сматра се извршном исправом и служи за принудно извршење.

(2) Принудно удаљење узурпанга из члана 10. и члана 11. ст. 2. и 3. овог закона може се извршити тек пошто се овим лицима да у својину друго земљиште, односно накнада у новцу и по истеку рокова одређених у члану 23. овог закона.

(3) Корисник је дужан извршити исплату новчане накнаде за узурпирано земљиште, трајне културе и пренос стамбених и господарских објеката најдаље у року од двије године, рачунајући од дана правоснажности одлуке којом је одређена накнада.

(4) Када се на име накнаде даје друго земљиште, корисник је дужан то земљиште предати у посјед узурпанту најдаље у року од шест мјесеци, рачунајући од дана правоснажности рјешења.

(5) По истеку рока из става 3., односно става 4. овог члана, узурпант може тражити принудно извршење рјешења.

Члан 30.

Трошкове поступка сноси узурпант, уколико му се призна право својине на узурпираном земљишту. У осталим случајевима трошкове сноси будући корисник узурпираног земљишта.

Члан 31.

Подносници, молбе, рјешења и жалбе по овом закону подлијежу одговарајућим таксама у складу са Законом о административним таксама.

Члан 32.

Поступак за расправљање узурпација земљишта и спровођења извршења врши се по одредбама Закона о општем управном поступку, уколико овим законом није другачије одређено.

IV - ПОСТУПАК СА УЗУРПАЦИЈАМА ИЗВРШЕНИМ ПОСЛИЈЕ 8. ЈУЛА 1955. ГОДИНЕ

Члан 33.

Поступак за расправљање узурпација извршених послје 8. јула 1955. године спроводи се без претходног успостављања граничне линије у смислу члана 17. овог закона.

Члан 34.

(1) Ако се у току поступка утврди да је узурпација извршена послје 8. јула 1955. године, а до ступања на снагу овог закона, надлежни орган управе ће донијети рјешење којим ће одредити да је узурпант дужан напустити узурпирано земљиште и уклонити објекте, ако су подигнути на том земљишту.

(2) Рок за напуштање земљишта и уклањање објеката у случајевима из става 1. не може бити краћи од три ни дужи од девет мјесеци, рачунајући од дана правоснажности рјешења.

(3) Надлежни орган неће поступити по одредби ст. 1. и 2. овог члана у случају да се подигнути објекат уклања у важећи урбанистички акт (накнадна легализација), на земљишту под објектом и земљишту које служи за редовну употребу објекта.

(4) Рок за напуштање земљишта под шумом је наредни дан по правоснажности рјешења.

(5) Ако узурпант у одређеном року не напусти узурпирано земљиште и не уклони подигнуте објекте, надлежни орган управе ће извршити рјешење принудним путем.

Члан 35.

(1) У случајевима узурпација извршених послје ступања на снагу овог закона, спровођење се управни поступак и донијети рјешење примјеном одредби члана 34. овог закона.

(2) Рок за напуштање земљишта и уклањање објеката у случајевима из става 1. је наредни дан од дана када је рјешење постало коначно.

(3) Трошкове поступка у случајевима из члана 34. као и става 2. овог члана сноси узурпант.

Члан 36.

По одредбама чл. 34. и 35. овог закона расправиће се и односи настали узурпацијом земљишта у општој употреби послје 8. јула 1955. године.

V - ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 37.

Рокове и приоритете за рјешавање односа насталих узурпацијом земљишта, а који до дана ступања на снагу овог закона нису ријешени, одредиће Влада Републике Српске својим актом.

Члан 38.

У случајевима у којима је до дана ступања на снагу Закона о узурпацијама ("Службени лист СРБиХ", број 6/78) донесено правоснажно рјешење којим је узурпанту додијељено или остављено на бесплатно трајно коришћење земљиште (члан 8. ст. 2. и 3. и члан 10.), надлежни орган ће по приједлогу органа који је донио рјешење или по захтјеву узурпанга у јавним књигама умјесто права бесплатног трајног коришћења извршити упис права својине на том земљишту.

Члан 39.

У случајевима у којима је по досадашњим прописима којима је регулисана ова материја извршено успостављање граничне линије између шума и шумског земљишта, с једне, и пољопривредног земљишта, с друге стране, скупштина општине, односно града може одлучити да се на подручју општине, односно града на којем узурпације нису расправљене гранична линија поново успостави.

Члан 40.

(1) Поступак за расправљање узурпације у коме је донесено првостепено рјешење које није постало правоснажно до ступања на снагу овог закона наставиће се по одредбама Закона које су важиле прије његовог ступања на снагу, а накнада ће бити одређена по одредбама овог закона.

(2) У предметима у којима је првостепено рјешење поништено поступак за расправљање узурпација спровећиће се по одредбама овог закона.

Члан 41.

Даном ступања на снагу овог закона престаје да важи Закон о узурпацијама - Пречишћени текст ("Службени лист СРБиХ", број 6/78).

Члан 42.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 01-891/06
4. јула 2006. године
Бања Лука

Предсједник
Народна скупштине,
Мр **Игор Радојичић**, с.р.

1119

На основу тачке 2. Амандмана XL на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ОТРОВИМА

Проглашавам Закон о отровима, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Тридесет седмој сједници, одржаној 4. јула 2006. године - а Вијеће народа 17. јула 2006. године потврдило да усвојеним